

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Olympiodoro. 256.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

vestri similibus minimè exponenda sunt, sermone declarari petentes, vestrum de rebus iudicium vobis surripi non animaduertitis: at ego tamen non eò temeritatis & audaciæ prorumpam, vt ea, quæ nunc vobis audire nefas est, vobis exponam, atque ea, quæ aurium vestrarum captum excedunt, verbis complectar. Non enim fas est, aut eos, qui à sacris alieni sunt, res sacras audire: aut prophanos adyta contueri. Neque enim hoc per mores licet, imò etiam ne diuinum quidem oraculum hoc permittit, apertis verbis clamans, Nolite sanctum dare canibus. Ac propterea, cum ipse dicere quidem possim, vobis autem dicere non possim, vos potius moneo & hortor, vt à vitio abstinatis, ac virtuti studeatis. Quòd si feceritis, earum rerum, de quibus ad me scripsistis, interpretationem audietis.

Isidoro Diacono. 254.

Qui diuina oracula deprauant, atque ad arbitrium suum velut obtorto collo trahunt, grauius peccant, quàm vt ipsis ignosci debeat. Neque enim erroris ac deceptionis prætextu sese tueri poterunt, vt qui non simplicitate, sed malitia & animi perueritate lapsi sint: nec tranquillum illù ac placidum oculum fallent, cui, à vitio & improbitate præcipites acti, contraria profiteri minimè dubitarunt.

Ophelio Grammatico. 255.

Multi sophistæ per eam gloriam, quam prius adepti sunt, detrimenta ea, in quæ postea incidunt, obregere conantur: vt qui prius quidem res superarint, nunc autem earum magnitudine victi sint.

Olympiodoro. 256.

Demiror qui fiat, vt cum Platonem admireris, eius tamen consilia & præcepta parui pendas. Ille enim virtutis furculos

ἴηται, τοῖς ὡς ἑστὶν ὑμεῖς ἀγακιδίους, σαφηνισθῆναι ἀπὸ λόγων ὡς ἀκροατικῶν. ἀλλ' ἐγὼ ἔτι πολλὰ παραρηγόσω εἰς τὸ ῥητὰ ὑμῖν ποιῆσαι, τὰ τέως ὑμῖν ἀρρητὰ καὶ ὑπὸ λόγου ἀγαγεῖν, τὰ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας ἀκοῆς, οὐ γὰρ θέμις, ἕτε τοῖς ἀγίοις τὰ ἱερὰ ἀκούειν, ἕτε τοῖς βεβήλοις τὰ ἅδυνα καταπιεῖν. ὁ γὰρ θεσμός οὐκ ἔστι, μᾶλλον δὲ ὁ θεὸς χρῆσθαι οὐκ ὀπιθέσθαι, ἀπὸ ῥήδην βούων, Μὴ δότε τοῖς κυσὶ τὰ ἄγρια. διὸ καὶ αὐτὸς ἔχον μὲν εἰσῆναι, ὑμῖν δὲ εἰπεῖν οὐκ ἔχον, ὡς μᾶλλον ἀπέχεσθαι μὲν κακίας, ἀντέχεσθαι δὲ ἀρετῆς. εἰ γὰρ ταῦτα ποιήσετε, τῆς ἐρμηνείας ὧν γεγράφατε, οὐκ ἀνήσκει ἔσοσθε.

Isidorus Agapio. sig.

Οἱ τοὺς θεῖους χρησμούς ὡς ἄποιο ἔντες, καὶ ὡς τὸ οἰκίον βεβήλωσεν, οὐ βία ζῶμενοι, συγγνώμης ἀμαρτάνουσι μείζονα. ἕτε γὰρ πῶς ἐξ ἀπάτης καὶ ὡς ἄλογον δοκοῦσαν εἶναι ἀπολογία, συνηροῦσαν ἔξωσι τῶ ἀπὸ κακουρίας. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ ἀπλότου ἐσθάλου, ἕτε τὸν γαλήνην καὶ ἡμερον ὀφθαλμὸν λήσονται, ἕτε πάντα οὐκ ἀκχευθέντες ὑπὸ τῆς κακίας, δογματίσαι ἐτόλμισαι.

Ωφελίω Γραμματικῶ. sig.

Πολλοὶ τῶν σοφιστῶν ἐκ τῆς ὡς ἔστιν παρὰ τῆς εὐκλείας τῆς συμβαίνουσας ἡπίας ἀετέλλειν πειρῶνται, ἄτε ὡς ἕτερον μὲν τῶν πραγμάτων γηρόντες κρείσσονες, νῦν δὲ ὑπὸ τῆς κακίας κρείσσονες.

Ολυμπιόδωρο. sig.

Θαυμάζω, πῶς Πλάτωνα θαυμάζων, τῆς ὡς ἔστιν αὐτῶ παρὰ Φαίλον ἴησθαι, ἐκείνος μὲν γὰρ φησι τῆς τῆς

τῆς ἀρετῆς κλεῖνός ποῖός καὶ ἰδρωτὶ
φύεσθαι. σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπὸν
ἐπαπέλας εἶλον.

Εὐτονίῳ Διάκονῳ. σνζ.

Τῶν πλεονεκτησῶν καὶ ἀδικῶν, οἱ μὲν
εἰδότες ὅτι ἀμαρτάνουσιν, οἱ δὲ μὴδ' ὅ-
τι ἀμαρτάνουσιν εἰδότες ἀνήκεστα. τὸ
γὰρ μὴ ἀποθεῖσθαι τῆς ἀρρώστιας, ἐν ᾗ
εἰσὶν ὅσπασιας ἀνασθησίας ὄντι, καὶ εἰς
ἀναλγησίας παντελῆ καὶ νεκρότητα
πελευτᾶ. τῆς τῶν τοῖνυ καὶ μάλιστα
ἐλεῖν, τὸ γὰρ κακῶς ποιεῖν τὸ κακῶς
πάχειν ὄντι ἐλευνότερον. τοῖς μὲν γὰρ
περὶ τῆς ἐχρίτων ὀκνιδυμοῦ σαλεύει.
τοῖς δὲ μέλει χρημάτων ὄντι ἡ ζημία.
ἀλλὰ ὡς τε δὲ καὶ διττῆς οὐκ ἀσάνον-
ται νεκρώσεως. ἀτελεῖς γὰρ καὶ παρδι-
κῆς Διανοίας ἐκφέρεισι δέμας. ἐπεὶ καὶ
τὰ κομῶν νήπια, τῆς μὲν ὄντως φο-
βερῶν, ὅδενα ποιεῖται λόγον, ἀλλὰ καὶ
πρὶ πολλὰς ἐπαφίησι τὰς χεῖρας.
καὶ ὡς περὶ δὲ Διάκονα καὶ μορμω-
λύμα θεώματα, δέδωκεται καὶ τρέμει
τῆς πλεονεξίας ἐρεσῶν, περὶ μὲν
δέδωκεται, ἢ τις οὐκ ἐστὶ φοβερῶν, ἀλλὰ
καὶ ἀσφαλείας ἀπάσης, καὶ μετριο-
φροσύνης ὑποθέσεις. πλοῦτον δ' ἀδι-
κοῖ περὶ πολλὰ ποιήματα. οὕτως πε-
ρὶς ὄντι φοβερῶτερος. περὶ γὰρ τῆς
ἐχρίτων, καὶ τὰ φρονήματα καὶ τὰς ἐλ-
πίδας.

Τῷ αὐτῷ. σνθ.

Μάλα ἀκλειῶς οἶδα, ὅτι τῶς μὲν
τῆς ἀρετῆς καρπὸς μεγάλας εἶναι,
καὶ κινδυνεύεις νομίζεις. ἀθυμίαι δὲ
τοῖς πολλοῖς νομίζουσι δυσχερῆ.
ἀλλ' εἰ μὴ τῆς τῆς πολλῶν ὑπο-
νοίας καὶ δόξης, ἀλλ' ἀκριβῆ λογισμῶν
ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα ὀπιπέλειας, ἢ
ἀθυμία φροῦδη οἰχόμεται. μᾶλλον δὲ

non sine labore ac sudore ferri ait: tu autē,
quonam pacto haud scio, genus vitæ labo-
ris expers suscepisti.

Eutonio Diacono. 257.

Ex iis qui plus habendi cupiditate fla-
grant, atque inferendis iniuriis delectan-
tur, qui peccare se sciunt, grauitur, ægro-
tāt: qui autem ne peccatum quidem suum
agnoscūt, perditē ac deploratē. Hoc ipsum
enim non sentire morbum in quo ver-
santur, insensibilitatis incrementum est,
atque in perfectum stuporem ac mortem
desinit. Quocirca hos maxime lugere cō-
uenit. Malum enim inferre miserius est,
quàm malo affici. Nam illis de animæ sa-
lute periculum imminet: his autem detri-
mentum in pecuniis subsidit, nec ultra
progreditur. Quin alioqui etiam duplicē
mortem non sentiunt. Imperfecti enim ac
puerilis animi documentū præbent. Quā-
doquidem ij quoque qui tenera admodū
aut puerili ætate sunt, ea, quæ verè horren-
da & pertimescenda sunt, nihil curant,
imò etiam manus persæpe in ignem in-
iiciunt, inanes autem laruas ac spectra cō-
spicientes, metu percelluntur, & contrem-
iscunt. His porro non dissimiles esse vi-
dentur homines pecuniæ ac rapacitatis
studiosi: ut qui paupertatem quidem quæ
non modò nihil habet, quod metuendum
sit, verum etiam securitatis omnis ac mo-
destiæ materia est, pertimescant: iniquas
autem diuitias plurimi ducant, quæ tamē
quouis igne magis timendæ sunt. Siquidē
dominorum suorum, & animos, & spes
exurunt, atque in cinerem redigunt.

Eidem. 258.

Illud compertissimū & exploratissimum
habeo, te magnos quidem esse virtutis fru-
ctus, etiam si in periculo verferis, existima-
re: verum eo nomine mœrere ac discredia-
ri, quod plerisque miser esse videaris. At si
non vulgi opinioni ac suspitioni, verum
accurato rationis examini rem permiseris,
huiusmodi mœror evanesceat, imò etiam

Ec iiij